

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA w ŁODZI**
ul. Piotrkowska 120
90-006 Łódź
tel. (42) 636 36 89, fax (42) 636 07 12
e'mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO-61-19(8)/14/RB

Łódź, dnia 02 stycznia 2015 r.

DECYZJA Nr RŁO 1/2015

- I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po uprawdopodobnieniu stosowania przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 powołanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na bezprawnym działaniu, to jest stosowaniu w umowach o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawieranych w obrocie gospodarczym z konsumentami w oparciu o wzorzec umowy o nazwie „UMOWA Nr/EUN/2014” postanowienia o treści:

„Umowa może być rozwiązana przez Usługodawcę za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez Usługobiorcę.”,

które uprawnia Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej do wstrzymania świadczenia usług na rzecz odbiorcy w innych przypadkach, niż określone w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, ze zmianami), i tym samym może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zmianami) **i przyjęciu zobowiązania** Zakładu Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej **do podjęcia działań zmierzających do** zapobieżenia tym naruszeniom **nakłada się** na Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej, **obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania poprzez:**

- 1) wprowadzenie do obrotu gospodarczego wzorca umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków niezawierającego kwestionowanego postanowienia, a zawierającego postanowienie o treści: „Umowa może być rozwiązana przez Usługodawcę z zachowaniem trzymiesięcznego terminu wypowiedzenia tylko wówczas, gdy Usługodawca jest uprawniony do odcięcia wody lub/i zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego tj. w sytuacjach określonych w art. 8 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzenia ścieków.”,

w terminie 1 miesiąca (miesiąca) od daty uprawnomocnienia się niniejszej decyzji,

- 2) przedłożenie odbiorcom wody, których umowy zawierają zakwestionowane postanowienie aneksów wprowadzających zmiany, o którym mowa w pkt 1

w terminie 6 miesięcy (sześciu miesięcy) od daty uprawnomocnienia się niniejszej decyzji.

- II.** Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po uprawdopodobnieniu stosowania przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 powołanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na bezprawnym działaniu, to jest stosowaniu w umowach o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawieranych w obrocie gospodarczym z konsumentami w oparciu o wzorzec umowy o nazwie „UMOWA Nr/EUN/2014” postanowienia o treści:

„W przypadku awarii bądź niesprawności wodomierza, ilość dostarczonej wody do budynku rozlicza się stosując średnie zużycie z ostatnich 6 miesięcy przed ujawnieniem awarii bądź niesprawności.”,

którego treść stoi w sprzeczności z § 18 ust. 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 127, poz. 886), **i przyjęciu zobowiązania** Zakładu Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej **do podjęcia działań zmierzających do** zapobieżenia tym naruszeniom **nakłada się** na Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej, **obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania poprzez:**

- 1) wprowadzenie do obrotu gospodarczego wzorca umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków niezawierającego kwestionowanego postanowienia, a zawierającego postanowienie o treści: „W przypadku awarii bądź niesprawności wodomierza, ilość dostarczonej wody do budynku rozlicza się stosując średnie zużycie z ostatnich 3 miesięcy przed ujawnieniem awarii bądź niesprawności.”

w terminie 1 miesiąca (miesiąca) od daty uprawnomocnienia się niniejszej decyzji,

2) przedłożenie odbiorcom wody, których umowy zawierają zakwestionowane postanowienie aneksów wprowadzających do obrotu zmiany , o którym mowa w pkt 1 **w terminie 6 miesięcy (sześciu miesięcy) od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.**

III. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po uprawdopodobnieniu stosowania przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 powołanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na naruszeniu art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, ze zmianami) poprzez niedopełnienie ustawowego obowiązku uregulowania w treści zawieranych umów z konsumentami na podstawie wzorca umowy o nazwie „UMOWA Nr/EUN/2014” trybu postępowania reklamacyjnego i kontrolnego, **i przyjęciu zobowiązania** Zakładu Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej **do podjęcia działań zmierzających do** zapobieżenia tym naruszeniom **nakłada się** na Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej, **obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania poprzez:**

1) wprowadzenie do obrotu gospodarczego wzorca umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków regulującego postępowanie reklamacyjne i kontrolne

w terminie 1 miesiąca (miesiąca) od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji,

2) przedłożenie odbiorcom wody, których umowy nie zawierają regulację dotyczących postępowania reklamacyjnego i kontrolnego aneksów wprowadzających do obrotu zmiany , o którym mowa w pkt 1

w terminie 6 miesięcy (sześciu miesięcy) od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

IV. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej, **obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania**, zawierającej:

- 1) kopię pierwszej umowy zawartej w oparciu o wzorzec umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków, zgodny ze złożonym zobowiązaniem, o ile taka umowa zostanie zawarta,
- 2) dowody przedłożenia odbiorcom usług, których umowy zawierają zakwestionowane postanowienie, aneksów wprowadzających do obrotu zmiany, zgodne ze złożonym zobowiązaniem.

w terminie 7 miesięcy (siedmiu miesięcy) od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: „Prezesem Urzędu” – przeprowadził postępowanie wyjaśniające RŁO-400-17/14/RB. W trakcie ww. postępowania Prezes Urzędu ustalił, że na terenie gminy Skierniewice działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków prowadzi Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej – zwana dalej „Spółką”. W obrocie gospodarczym z konsumentami umowy zawierane są w oparciu o opracowany wzór pod nazwą „UMOWA Nr/EUN/2014” (dowód: karty Nr 37-44), zawierający postanowienia, których treść stoi w sprzeczności z przepisami ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków” – oraz rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 127, poz. 886) – zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie określenia taryf” – oraz niezawierający regulacji dot. postępowania reklamacyjnego i kontrolnego co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”.

W dniu 21 października 2014 r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Spółkę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegających na bezprawnym działaniu tj.:

1. stosowaniu w umowach o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawieranych w obrocie gospodarczym z konsumentami w oparciu o wzorzec umowy o nazwie „UMOWA Nr/EUN/2014” postanowienia o treści:

*„Umowa może być rozwiązana przez **Usługodawcę** za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez **Usługobiorcę**.”,*

które uprawnia Spółkę do wstrzymania świadczenia usług na rzecz odbiorcy w innych przypadkach, niż określone w art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;

2. stosowaniu w umowach o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawieranych w obrocie gospodarczym z konsumentami w oparciu o wzorzec umowy o nazwie „UMOWA Nr/EUN/2014” postanowienia o treści:

„W przypadku awarii bądź niesprawności wodomierza, ilość dostarczonej wody do budynku rozlicza się stosując średnie zużycie z ostatnich 6 miesięcy przed ujawnieniem awarii bądź niesprawności.”

którego treść stoi w sprzeczności z § 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie określenia taryf;

3. naruszeniu art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków poprzez niedopełnienie ustawowego obowiązku uregulowania w treści umów zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umowy o nazwie „*UMOWA Nr/EUN/2014*” trybu postępowania reklamacyjnego i kontrolnego.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Spółka w piśmie z dnia 7 listopada 2014 r. (dowód: karty Nr 193-194) podniosła, iż nie było jej intencją stosowanie praktyki stanowiącej naruszenie zbiorowych interesów konsumentów. Spółka zobowiązała się do wprowadzenia do obrotu gospodarczego wzorca umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków niezawierającego kwestionowanych postanowień, a zawierającego postanowienia o treści: „Umowa może być rozwiązana przez Usługodawcę z zachowaniem trzymiesięcznego terminu wypowiedzenia tylko wówczas, gdy Usługodawca jest uprawniony do odcięcia wody lub/i zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego tj. w sytuacjach określonych w art. 8 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.”; „W przypadku awarii bądź niesprawności wodomierza, ilość dostarczonej wody do budynku rozlicza się stosując średnie zużycie z ostatnich 3 miesięcy przed ujawnieniem awarii bądź niesprawności.”; zawierającego regulacje dot. postępowania reklamacyjnego i kontrolnego – w terminie jednego miesiąca od uprawomocnienia się niniejszej decyzji. Ponadto Spółka zobowiązała się do przedłożenia odbiorcom usług, których umowy zawierają zakwestionowane postanowienie aneksów wprowadzających opisane powyżej zmiany w terminie sześciu miesięcy od uprawomocnienia się niniejszej decyzji. (dowód: karty Nr 188-190).

Pismem z dnia 29 października 2014 r. Prezes Urzędu zawiadomił Spółkę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy (dowód: karta Nr 192).

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Spółka jest przedsiębiorcą wpisanym do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000153424. Zgodnie z przedstawionym aktualnym odpisem z rejestru przedsiębiorców, przedmiot działalności Spółki obejmuje m.in.: pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody, odprowadzanie i oczyszczanie ścieków. Zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków Spółka prowadzi na terenie obejmującym obszar miasta Skierniewice (dowód: karty Nr 8-12) oraz miejscowości Mokra Prawa oraz Mokra Lewa (dowód: karty Nr 13-15).

W obrocie gospodarczym z konsumentami umowy zawierane są w oparciu o opracowany wzór pod nazwą „*UMOWA Nr/EUN/2014*” (dowód: karty Nr 37-41).

W § 18 ust. 2 tego wzorca umowy zawarto postanowienie o treści: „*Umowa może być rozwiązana przez Usługodawcę za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez Usługobiorcę.*” (dowód: karta Nr 40).

W § 13 ust. 1 tego wzorca umowy zawarto postanowienie o treści: „*W przypadku awarii*

bądź niesprawności wodomierza, ilość dostarczonej wody do budynku rozlicza się stosując średnie zużycie z ostatnich 6 miesięcy przed ujawnieniem awarii bądź niesprawności.” (dowód: karta Nr 39 odwrót).

W omawianym wzorcu umów Spółka nie zamieściła opisu postępowania reklamacyjnego i kontrolnego. (dowód: karty Nr 37-41).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1 tej ustawy lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania – że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 tej ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. W decyzji tej, jak wynika z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

Przytoczony powyżej przepis jako przesłanki warunkujące możliwość wydania decyzji wskazuje: uprawdopodobnienie, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz zobowiązanie się przedsiębiorcy, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

W niniejszym postępowaniu wymaga zatem rozważenia, czy wskazane warunki zaistniały w odniesieniu do działań i zobowiązań Spółki, a ponadto, czy w przypadku ich wystąpienia uzasadnione jest przyjęcie zobowiązania strony postępowania i wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji w oparciu o ww. przepis.

W pierwszej kolejności, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w przedmiotowej sprawie niezbędne jest ustalenie, czy doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego, a następnie uprawdopodobnienie spełnienia przesłanek praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zarzucanych Spółce, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 tej ustawy.

Naruszenie interesu publicznoprawnego

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów jest zatem, aby działania przedsiębiorców – którym zarzucono naruszenie jej przepisów – stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś jednostki lub grupy.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, w odniesieniu do przedsiębiorców chroni konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów ich interesy, jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym.

Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem działania Spółki nie były ograniczone do określonych odbiorców lub ich grupy. Dotyczyły wszystkich aktualnych i potencjalnych odbiorców wody na terenie gminy, przyłączonych lub ubiegających się o przyłączenie do sieci wodociągowej.

Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Uprawdopodobnienie naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu postawił Spółce zarzut stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na stosowaniu w umowach o zaopatrzenie w wodę i o odprowadzanie ścieków zawieranych w obrocie gospodarczym z konsumentami w oparciu o wzorzec umowy o nazwie „UMOWA Nr/EUN/2014” postanowień, których treść stoi w sprzeczności z przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz rozporządzenia w sprawie określenia taryf i niezamieszczenia regulacji oraz dot. postępowania reklamacyjnego i kontrolnego, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do art. 24 ust. 2 tej ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy.

Tym samym dla uprawdopodobnienia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek:

- 1) działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy,
- 2) noszące znamiona bezprawności,
- 3) godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1)

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (...). Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 672, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność

wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Mokrej Prawej jest spółką handlową posiadającą osobowość prawną. Spółka jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000153424. Przedmiotem działalności Spółki jest m.in. pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody, odprowadzanie i oczyszczanie ścieków. Spółka jako osoba prawna prowadząca we własnym imieniu w sposób zorganizowany i ciągły, w celach zarobkowych działalność usługową posiada zatem status przedsiębiorcy.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że pierwsza przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Spółkę praktyk wskazanych w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Ad 2)

Bezprawność to sprzeczność zachowania z przepisami prawa oraz z zasadami współzycia społecznego. Chodzi więc o sprzeczność z szeroko rozumianym porządkiem prawnym jako całością. Pojęcie porządek prawny obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych jako zasady współzycia społecznego. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, niezależnym od wystąpienia szkody, czy od zamiaru podmiotu dopuszczającego się działań bezprawnych. Przy ocenie bezprawności rozważenia wymaga kwestia, czy czyn był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego tj. normami prawa powszechnie obowiązującego a także z nakazami i zakazami wynikającymi z zasad współzycia społecznego. Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Zwrócił na to uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 23 czerwca 2006 r. (sygn. XVIII AmA 32/05) wskazując, iż art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (którego odpowiednikiem w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów jest art. 24 ust. 2) nie ma samodzielnego znaczenia prawnego, lecz powinien być interpretowany oraz stosowany w określonym kontekście normatywnym. W związku z tym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw, gdyż dopiero na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem.

Spółka zawiera z odbiorcami wody pisemne umowy w oparciu o wzorzec pn. „UMOWA Nr/EUN/2014”. Punktem wyjścia w ocenie, czy postanowienia zawarte w tych umowach noszą znamiona bezprawności są przepisy ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz przepisy aktów wykonawczych do tej ustawy, a ściślej ujmując rozporządzenia w sprawie określenia taryf.

Naruszenie art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków określa, w jakich okolicznościach przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne uprawnione jest do wstrzymania świadczenia usług na rzecz odbiorcy. Zgodnie z tym przepisem przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć dostawę wody lub zamknąć przyłączy kanalizacyjne, jeżeli: przyłączy wodociągowe lub przyłączy kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa; odbiorca usług nie uiścił należności za pełne dwa okresy

obrachunkowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty; jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa lub stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego; został stwierdzony nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych. Formułując ten przepis ustawodawca nie posłużył się sformułowaniem „w szczególności” „na przykład” lub podobnym. Oznacza to, że katalog okoliczności, które stanowią podstawę do wstrzymania dostaw wody ma charakter zamknięty, który nie może być dowolnie i arbitralnie rozszerzany przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Odcięcie dostaw wody może nastąpić tylko wówczas, gdy wystąpi jedna z przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Przepis ten należy wyklądać ściśle i przyjąć, iż odcięcie wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego jest możliwe jedynie w sytuacjach w nim określonych. Nie ma zatem możliwości rozszerzania podstaw odcięcia wody lub zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego na inne sytuacje nieokreślone wyraźnie w tym przepisie, niedopuszczalne jest stosowanie analogii.

W powyższym kontekście wziąć należy jednocześnie pod uwagę szczególny charakter usług zaopatrzenia w wodę. Woda jest dobrem niezbędnym do egzystencji. Zgodnie z art. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków ustawa ta określa między innymi zasady tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej jakości wody oraz zasady ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów. Sam ustawodawca wprowadził regulacje, które mają każdemu zapewnić ciągły, nieprzerwany dostęp do wody z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów oraz enumeratywnie wymieniał przypadki, w których ten dostęp można ograniczyć. Ponadto, w okolicznościach niniejszej sprawy stroną, której Prezes Urzędu zarzuca stosowanie postanowienia zastrzegającego wbrew prawu możliwość pozbawienia konsumentów korzystania z jednego z podstawowych dóbr niezbędnych do życia jest Spółka – podmiot, dla którego zgodnie z ustawą o samorządzie gminnym, zaopatrzenie w wodę jest zadaniem własnym.

Tymczasem Spółka stosując w § 17 ust. 2 wzorca umowy pn. „UMOWA Nr/EUN/2014”, a tym samym w zawieranych na jego podstawie umowach o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, kwestionowane postanowienie rozszerza podstawy odcięcia dostaw wody na każdy przypadek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. I tak, z treści tego postanowienia w zw. z § 14 wspomnianego wzorca umowy, a tym samym z zawieranych na jego podstawie umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków wynika, że Spółka ma prawo odciąć dostawy wody także w przypadku, jeżeli odbiorca nie dopełni obowiązku natychmiastowego powiadomienia w przypadku stwierdzenia zerwania plomby wodomierza, bądź uszkodzenia, przemieszczenia czy zaboru samego wodomierza. Z treści zakwestionowanego postanowienia w zw. z § 8 pkt 2 cytowanego wzorca, a tym samym z zawieranych na jego podstawie umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków wynika, że Spółka ma prawo odciąć dostawy wody np. w przypadku braku utrzymania pomieszczenia z wodomierzem głównym w należytym stanie, braku zabezpieczenia przed zalaniem, zamarznięciem, uszkodzeniem mechanicznym oraz dostępem osób niepowołanych.

W ocenie Prezesa Urzędu brzmienie postanowienia umownego, zgodnie z którym: *„Umowa może być rozwiązana przez Usługodawcę za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego w przypadku niewykonania lub nienależytego*

wykonania umowy przez *Usługobiorcę*”, w sytuacji gdy rozwiązanie umowy skutkuje zastosowaniem przez Spółkę środków technicznych uniemożliwiających dalsze korzystanie z jej usług nie znajduje odzwierciedlenia w brzmieniu art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Zdarzenia, o których mowa w hipotezie powołanego przepisu obejmują bowiem ściśle określone sytuacje, w których może nastąpić odcięcie dostawy wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego. Oznacza to, że kwestionowane postanowienie umowne statuuje możliwość przekroczenia przez Spółkę jej ustawowych kompetencji, jako dostawcy usług wodociągowych, w zakresie możliwości wstrzymania świadczenia usług, gdyż pozwala na rozwiązanie umowy, pod warunkiem zachowania trzymiesięcznego terminu wypowiedzenia, w każdym przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, a nie tylko w przypadkach wymienionych w art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, a co więcej oceny w tym zakresie dokona Spółka.

Ponadto, należy podnieść, że określone zachowania odbiorcy, które mogą być przez Spółkę ocenione, jako nienależyte wykonanie zobowiązania są zagrożone karą grzywny w świetle art. 28 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Tak więc Spółka stosując kwestionowane postanowienie wprowadza kolejną sankcję i może zdarzyć się sytuacja, że na odbiorcę wody, który np. uniemożliwi upoważnionym przedstawicielom dostęp wraz z niezbędnym sprzętem do nieruchomości w celu wykonania czynności związanych z eksploatacją, zostanie nałożona kara grzywny, a jeszcze oprócz tego Spółka odetnie mu dostawę wody i to w sytuacji, która nie została objęta art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Kwestionowane postanowienie statuuje więc możliwość przekroczenia przez Spółkę jej ustawowych kompetencji, jako dostawcy usług wodociągowych, w zakresie możliwości wstrzymania świadczenia usług, a tym samym stosowanie tego postanowienia może być działaniem bezprawnym.

Naruszenie § 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie określenia taryf.

Przepis § 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie określenia taryf nakazuje przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu w razie niesprawności wodomierza głównego ustalić ilość pobranej wody, w pierwszej kolejności, na podstawie średniego zużycia wody w okresie 3 miesięcy przed stwierdzeniem niesprawności wodomierza głównego. Ustawodawca przyjął, iż okres 3 miesięcy jest optymalny dla ustalenia ilości pobranej wody w przypadku niesprawności wodomierza i pozwala na zachowanie równowagi interesów zarówno odbiorcy wody, jak i przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego.

W razie braku możliwości ustalenia ilości pobranej wody w wyżej opisany sposób, ustawodawca dopuszcza możliwość ustalenia jej na podstawie średniego zużycia wody w analogicznym okresie roku ubiegłego lub iloczynu średniomiesięcznego zużycia wody w roku ubiegłym i liczby miesięcy nieprawidłowego działania wodomierza. Jednak ostatnie dwa sposoby rozliczania ilości wody w razie niesprawności wodomierza głównego, określone przez ustawodawcę mogą być zastosowane wyjątkowo, w określonym przypadku tj. braku możliwości ustalenia ilości pobranej wody na podstawie średniego zużycia wody w okresie 3 miesięcy przed stwierdzeniem niesprawności wodomierza. Taki sposób rozliczenia ilości zużytej wody w razie niesprawności wodomierza jest obowiązkiem przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. W związku z tym, przyjęcie przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne innego sposobu rozliczenia ilości pobranej wody w okresie niesprawności wodomierza jest działaniem bezprawnym.

Spółka wbrew przepisowi zastrzegła w umowach zawartych z odbiorcami, że w przypadku niesprawności wodomierza głównego ilość pobranej wody ustalała na podstawie średniego zużycia wody w okresie 6 miesięcy przed stwierdzeniem niesprawności tego wodomierza. W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, że działania Spółki są bezprawne.

Naruszenie art. 6 ust. 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Analizując przesłankę bezprawności zachowania Spółki należy wskazać, iż zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług. Art. 6 ust. 3 tej ustawy zawiera wymogi, jakim powinna odpowiadać treść takich umów. Stosownie do art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, do postanowień takich należą postanowienia dotyczące praw i obowiązków stron umowy.

W treści zawieranych przez Spółkę umów brak jest postanowień określających tryb postępowania reklamacyjnego i kontrolnego. W umowach nie informuje się o formach i terminach, w jakich może być złożona reklamacja, ani o tym, w jakim terminie Spółka, jako przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zobowiązana jest do jej rozpatrzenia. Nie informuje się także o warunkach kontroli, przykładowo brak jest wskazania ich częstotliwości, sposobu przeprowadzania, określenia stopnia uciążliwości dla odbiorcy wody.

Spółka, jako profesjonalista świadczący usługi o charakterze użyteczności publicznej, powinna formułować treść umowy w taki sposób, aby nie doprowadzić do sytuacji, w której konsument – z uwagi na fakt, że nie otrzymuje za pośrednictwem umowy pełnej informacji na temat praw i obowiązków stron – nie jest w stanie korzystać z pełni swoich praw. Podkreślić również należy, iż z punktu widzenia konsumenta kluczowe znaczenie ma prawo do otrzymania usługi o należytej jakości w sposób ciągły i niezawodny, w dalszej zaś kolejności prawo do podejmowania działań w celu wyegzekwowania od dostawcy, aby świadczenie usług realizowane było w sposób należyty. Służyć ma temu właśnie tryb reklamacyjny. Informacja w powyższym zakresie jest dla konsumenta bardzo ważna, bowiem dotyczy możliwości dochodzenia przez konsumenta jego praw i roszczeń. Informacje dotyczące postępowania reklamacyjnego mają fundamentalne znaczenie dla konsumenta. Są konieczne dla uzyskania przez konsumenta pełnej wiedzy o zakresie jego praw i obowiązków. Podobnie jest w przypadku kontroli przeprowadzonej u konsumenta przez Spółkę. W przypadku takiej ingerencji Spółki, jej granice powinny być szczegółowo opisane. Brak takich unormowań oznaczać może, iż przedstawiciele Spółki będą mogli przeprowadzić taką kontrolę o każdej porze oraz w każdych okolicznościach. Sytuacja kontrolerów w tym przypadku byłaby nawet lepsza niż funkcjonariuszy publicznych. Także i w tym przypadku uprawnienia Spółki i skorelowane z nią obowiązki konsumenta powinny być ściśle oznaczone.

Prezes Urzędu wziął również pod uwagę, iż w wyroku z dnia 14 maja 2010 r. Sąd Apelacyjny (sygn. akt VI ACa 1095/09) uznał, że zasady lojalności nakazują, aby umowy zawierane z konsumentami w możliwie najszerszy sposób informowały ich o przysługujących im prawach w zakresie dokonywania reklamacji, to jest zasad, trybu oraz terminów reklamacji w związku z nienależytym wykonaniem umowy, inaczej działanie takie może naruszać interesy konsumentów, powodować ich niedoinformowanie, a wręcz mieć znamiona wprowadzania w błąd. Postanowienia te mają istotne znaczenie dla klientów, albowiem wiążą się

z zapewnieniem im możliwości należytego dochodzenia przysługujących im praw. Zatem wraz z umową konsumenci powinni otrzymać komplet informacji na temat jej warunków, w tym zakresie reklamacji i odpowiedzi na żądania, skargi i zażalenia. Zdaniem Prezesa Urzędu analogiczne wnioski odnieść można także do postępowania kontrolnego.

Mając na uwadze powyższe **Prezes Urzędu stwierdził, że druga przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Spółkę praktyk wskazanych w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została uprawdopodobniona.**

Ad 3)

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiują pojęcia zbiorowego interesu konsumentów. Przepis art. 24 ust. 3 tej ustawy stanowi jedynie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Ze zbiorowym interesem konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działanie przedsiębiorcy dotyczy, bądź może dotyczyć nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zindywidualizować.

Prezes Urzędu podkreśla, że o tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy. W jednym z orzeczeń Sąd Najwyższy stwierdził, iż „ (...) *nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów można wszcząć tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczbie potencjalnych konsumentów.*” (wyrok SN z dnia 12 września 2003 r., sygn. akt I CKN 504/01).

Stosowany przez Spółkę wzorzec umowy pn. „UMOWA Nr/EUN/2014”, wykorzystywany jest przy zawieraniu umów m.in. z konsumentami. Stroną takich umów są zarówno wszyscy aktualni, jak i wszyscy przyszli (potencjalni) odbiorcy wody na terenie gminy Skierniewice. Zatem krąg adresatów takiego wzorca jest z góry nieokreślony, nieograniczony. Przy zawieraniu wskazanych umów Spółka posługuje się opracowanym przez siebie wzorcem i wymaga jedynie aprobaty przez odbiorców wody – konsumentów jego warunków, jednostronnie ustalanych. Swoboda odbiorców wody jest zatem ograniczona jedynie do podpisania lub nie podpisania przedłożonej im umowy. W związku z tym wszelkie zawarte w niej bezprawne zapisy godzą w ich interesy.

W powyższym kontekście wzięć należy jednocześnie pod uwagę szczególny charakter usług zaopatrzenia w wodę. Woda jest dobrem niezbędnym do egzystencji. Stosowanie przez Spółkę postanowienia zastrzegającego wbrew prawu możliwość pozbawienia konsumentów korzystania z jednego z podstawowych dóbr niezbędnych do życia – z całą pewnością godzi w zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że trzecia przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Spółkę praktyk wskazanych w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została uprawdopodobniona.**

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu,

o którym mowa w art. 100 ust. 1 tej ustawy lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 tej ustawy a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. Ponadto, stosownie do art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przyjmując zobowiązanie Prezes Urzędu może określić termin wykonania zobowiązań.

Jak Prezes Urzędu wykazał w niniejszej decyzji, okoliczności sprawy uprawdopodobniły, że Spółka stosuje praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, określone w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Spółka złożyła zobowiązanie do zmodyfikowania dotychczasowych postanowień oraz uzupełnienia zarówno nowo zawieranych umów poprzez wprowadzenie do obrotu zmodyfikowanego wzorca umowy o zaopatrzenie w wodę i odbieranie ścieków (zgodnego co do treści z przedstawionym przez Spółkę projektem) oraz poprzez podpisanie stosownych aneksów do umów już zawartych, co jest równoznaczne z podjęciem działań zmierzających do zapobieżenia uprawdopodobnionemu w toku niniejszego postępowania naruszeniu art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes Urzędu uznał, że w celu jak najszybszego wyeliminowania z obrotu gospodarczego umów zawierających kwestionowane postanowienia zasadne i celowe jest skorzystanie z instrumentu prawnego przewidzianego w art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i przyjęcie złożonego przez Spółkę zobowiązania.

W ocenie Prezesa Urzędu, złożone przez Spółkę zobowiązanie jest zupełne, gdyż zabezpiecza interesy prawne konsumentów, którzy mogą zawrzeć tego typu umowy po wydaniu decyzji zobowiązującej, jak i tych, którzy umowy już zawarli.

Prezes Urzędu uznał, iż wskazany przez Spółkę termin na wykonanie obowiązku wynikającego ze złożonego zobowiązania jest wystarczający na ich zrealizowanie, a także pozwoli na szybkie wyeliminowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Wobec spełnienia przesłanek wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie I-III sentencji niniejszej decyzji.**

Ad IV sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w decyzji nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek wykonania zobowiązania, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę również obowiązek złożenia w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań. Wobec tego Prezes Urzędu nałożył na Spółkę obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania, zawierającej:

- 1) kopię pierwszej umowy zawartej w oparciu o nowy wzorec umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków, zgodny ze złożonym zobowiązaniem, o ile taka umowa zostanie zawarta,
- 2) dowody przedłożenia odbiorcom wody, których umowy zawierają zakwestionowane postanowienie, aneksów wprowadzających do umów zmiany, zgodnie ze złożonym zobowiązaniem.

w terminie 7 miesięcy (siedmiu miesięcy) od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Prezes Urzędu uznał, że tak określony termin jest wystarczający dla Spółki do przygotowania i przekazania Prezesowi Urzędu dowodów wykonania złożonego zobowiązania.

W związku z tym Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie IV sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) w związku z art. 479²⁸ § 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Z-ca Dyrektora Delegatury*

Andrzej Kędzia

Otrzymuje:

Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o.